

TORONYIRÁNY

XII. 52.

2018. december 30.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

A Szent Család: Jézus, Mária és József

Január 1. Szűz Mária, Isten anyja (Újév)

Jézus ifjúkoráról csak annyit hallunk, hogy gyarapodott korban, bölcsességben, Isten és emberek előtti kedvességben. Tulajdonképpen minden egészséges gyermekről el lehetne mondani, hogy a korral együtt gyarapszik tudása és bölcsessége. De itt a szöveg többet állít. Jézus később különleges tudást és bölcsességet árult el. Úgy tudott viselkedni, mint az Isten Fia, aki egyesíti magában a teljes próféta és papi küldetést. Nála a tudás az Atya közvetlen ismeretéből táplálkozott. Tehát ahogy bontakozott földi élete, ahogy bővült a tapasztalás köre, úgy tökéletesedett benne a fiúság megnyilvánulása is. Ez adta szellemének azt a vonást, amit Lukács kedvességnek nevez. Úgy tudott az Atya kedvében járni, hogy nem lett rideg az emberekhez, viszont az emberek jóakarátát is úgy kereste, hogy semmit sem áldozott fel az Atya előtti hódolatból. Ezt a kiegyensúlyozottságot később is megtapasztalták benne mindazok, akik előítélet nélkül tekintettek rá, és figyelték szavait. Csak azok számára lett botránkozás tárgya, akik féltették tőle hatalmukat, befolyásukat, kiváltságukat, vagy akik ösztöneik síkjáról nem tudtak felemelkedni arra a szellemi magaslatra, amelyet ő mutatott.

Jézus embersége tehát a lét síkján a Fiú megjelenési formája volt. Ezt a fiúságot azonban ő is csak összeszedettségével, magatartásával és tetteivel fejezhette ki. Ebben a magatartásban és kifejezési módban egyre tökéletesedett. Még a szenvedés elviselésével is mélyült benne az Atya iránti engedelmesség (Zsid 5,8). Hasonló a mi életutunk is. A kegyelem által a lét rendjében Isten fogadott gyermekeivé válunk. De ennek a belső tartalomnak bennünk is tudatosulni kell, sőt, erkölcsi erőfeszítésünkkel egyre jobban hozzá kell idomítanunk ösztönös természetünket a krisztusi eszményhez.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Sír 3,3-7.14-17a** A Teremtő szándéka szerint és a természet rendje szerint az apa, az anya és a gyermekek kapcsolatát kölcsönös jogok és kötelességek hálózák be, de mindezt a szeretet kell, hogy áthassa.
- 2. Kol 3,12-21** Az apostol arra tanít, hogy minden valódi keresztény közösséget kell, hogy jellemezzen a szelídség, a türelem, a megbocsájtás, a hála, és legfőképpen a kölcsönös szeretet.
- 3. Lk 2,22-40** A serdülőkorba érő Jézus úgy érzi, hogy már nincs szüksége a családi háttérre, neki már nincs szüksége a családi háttérre, azaz a templomban van dolga, de aztán engedelmeskedik az őt kereső szüleinek, és názareti otthonukban még hosszú éveken át fejlődött, gyarapodott bölcsességben, korban és kedvességben Isten és az emberek előtt.

Húsvéti zarándoklat

Jézus serdülő-korából a kánoni evangéliumok csak ezt az eseményt közlik. Ezt sem a kíváncsiság sugallta, mint pl. az apokrif Tamás-evangélium gnosztikus ízű elbeszéléseit a második században. A Lukács által közölt jelenetben nincs semmi rendkívüli, semmi csodálatos. Csupán azt mutatja be, hogy a tizenkétéves Jézusban megvolt az istenfiúi öntudat, de olyan fokban, ahogy az egyáltalán egy tizenkétéves serdülőben meglehetett. Az evangélisták a valóságos Jézusról beszélnek, aki tudja magáról, hogy az Isten egyszülött Fia, de emellett egészen ember, és egészen emberi életet él. Öntudata, emberi magatartása bontakozik és tökéletesedik.

A törvény szerint (Kiv 23,14; MTörv 16,16) a zsidóknak évenként háromszor kellett Jeruzsálemben zarándokolniuk, húsvétkor, pünkösdkor és ősszel a sátrak ünnepén. A húsvéti zarándoklatot vették a legszigorúbban, hiszen ez volt a legnagyobb ünnep. Jézus számára valószínűleg ez volt az első zarándoklat. A tizenkettedik életévet tartották a törvény előtti érettség korának. Galileából rendszerint lementek a Jordán völgyébe, és Jerikó felől közelítették meg Jeruzsálemet. A Szamarián át vezető rövidebb utat lehetőleg elkerülték, mert a szamariaiak régi vallási vitában álltak a zsidókkal az áldozatbemutató helyét illetően, és barátságtalanul fogadták az átvonuló csoportokat, mint ahogy Lk 9,54-ből tudjuk. Az egyes csoportoknak bizonyára megvolt a hagyományos szállása Jeruzsálemben. Az ünnepi szertartásokon a férfiak, a nők és a fiatalok a maguk szokásos rendjében vettek részt.

Délvidéken egy tizenkétéves fiú már meglehetősen önállóan számított. Így történhetett, hogy Jézus elmaradását csak a hazafelé vezető út első napjának végén veszik észre. József és Mária visszatérnek a városba, és harmadnap találják meg a templom valamelyik csarnokában, ahol a törvényt magyarázó tanítotok. Egy ilyen hallgató csoporthoz szegődött, és maga is feltett bizonyos kérdéseket a törvény értelmére vonatkozólag. Biztos, hogy semmit sem elővételzett későbbi igehirdetéséből és bizonyítékaiból. De a kérdések olyan összefüggésben hangzottak el, hogy a jelenlévők csodálkoztak okosságán. Más volt ez, mint amit Josephus Flávius saját magáról mond, hogy tizennégy éves korában neves rabbik tőle kértek tanácsot. A templomi jelenet olyan volt, hogy Mária és József sem számítottak rá. A szöveg azt mondja, hogy megdöbbenek. Szembe találták magukat Jézus misztériumával, amely ott lebegett körülötte az angyali üdvözlés óta. Nem fiatalos kedvtelés miatt maradt el, hanem az Istennel kapcsolatos dolgok miatt. Ezért Mária szava nem figyelmeztetés, hanem inkább a fájdalom kifejezése: Miért tetted, miért okoztad ezt a bánkódást? A felelet újra meglepő: Nem tudtátok, hogy Atyámnál kell időznöm? Az egész történet jelentőségét ez a válasz adja meg. Jézus emberi öntudatával már ismeri az Atyát, felismeri saját fiúságát is, de még nem tudja milyen lesz a küldetése. Még csak arra képes, hogy fiúsága miatt elkülönítse magát a világtól, de részletek még nem alakultak ki benne. Később sokkal több tapintattal és megértéssel intézi el a kényes kérdéseket. Tökéletesül benne az érzék, hogy az Atya iránti szeretetet és engedelmisséget összhangba hozza az emberek szeretetével.

Mária és József sem fogták fel a felelet teljes értelmét. Főleg azt nem, hogy mi az igazi kapcsolat az Atya és a Fiú között. Jézus igazi fiúságának kinyilatkoztatásához az ő egész élete, tanítása, halála és feltámadása kellett. Csak onnan visszatekintve lehetett őt megérteni. Mária és József egyelőre még csak annyit tudnak, amennyit az ószövetségi jóvendölések és a születésével kapcsolatos jelenségek elárultak. De érezhető, hogy a jeleket különös odaadással figyelik, hiszen tudják, hogy Isten nagy terve egyszer megvalósul. A következő évek azonban még nem hoznak semmi újat. Mária úgy gondol vissza ezekre az évekre és erre a családi együttlétre, hogy „engedelmeskedett nekik”. A kijelentés elsősorban a nehéz jeruzsálemi napokat akarja enyhíteni. Az kifelé engedetlenségnek látszott, de később Mária megértette, hogy Jézus viselkedése mögött az igazi fiúság titka húzódott meg.

De ha a sugalmazott szöveg kiemeli Jézus „engedelmisségét”, abban meg kell látnunk a minden időkre vonatkozó tanítást is. A Fiú egészen ember lett, s ezzel vállalta a beilleszkedést az élet jogos kereteibe. Egészen elismerte a szülők tekintélyét, s egészen átélte, hogy az engedelmisség és a többi erény gyakorlása vezet erkölcsi teljességre. A megtestesülés, mint természetfölötti beavatkozás nem törte szét a természetes kereteket.

Lukács itt is értékes utalást tesz Mária lelkiületére. Érezhető, hogy őt érdekelte legjobban fiának titka. Ahogy megőrizte a betlehemi pásztorok szavait és Simeon kijelentéseit, úgy megtartotta emlékezetében ezeket a szavakat is. Mária az apostoli egyházban a hit példája. Kegyelmi teljessége folytán egészen kitért Isten felé. Volt szeme, hogy észrevegye a természetfölötti jeleket, és volt füle, hogy meghallja az isteni üzenetet. Mindent igyekezett feldolgozni magában.

Gál Ferenc

Boldog szülők (2.)

A gyermekek hasonlítanak a gumilabdához

A tekintélyt meg kell szerezni

A szülői tekintélynek van egy pár alapja:

Bátorítani: A helyes nevelés nagyon nehéz, még napjainkban is. A fiatalok sok tanácsot kapnak, véleményeket hallanak, de ritkán bátorítják őket.

Hogyan lehet a gyermekeket bátorítani? Az első bátorítási lehetőség: *hallgassuk meg őket*. Ez úgy történik, hogy nemcsak a „tényekre” figyelünk oda, hanem értékeljük tetteiket és vágyaikat. *Mondanivalónk legyen világos*. Egy serdülő leány táskájában egy elnyútt levélpapír. Látszott, hogy sokat olvasta: „Drága Kislányom! Tudom, hogy el vagy keseredve a rossz jegyek miatt. Ne gyötörd magadat. Amit apád és én az életben elvárunk tőled, abból jó jegyed van. Becsületes, következetes és önálló vagy. Kiváló emberi tulajdonságaid vannak. Ezen kívül más nem számít. Őlel és csókol: Édesanyád.”

Térjünk ki a részletekre is! A fiatalok gondjait sokszor apró dolgokhoz kötik, ezeket észre kell venni és fontosnak tartani. Segítsük őket, hogy önbizalmuk legyen. Lényeges. A nevelés célja egy olyan személy kialakítása, aki saját magában is bíz.

Elismerés: A helyes viselkedést nyíltan meg kell dicsérni és elfogadni. A fiatalok sokat adnak és érzékenyek a szülői elismerésre. Egy dicséret, egy jócselekedet méltatása megerősíti őket és új erőre kapnak. Egy felelős tett, egy kötelesség teljesítését, rugalmasságot, határozottságot, helyes célkitűzést, tárgyilagosságot, felebarátunk gondjainak enyhítését sok esetben másoknál észrevesszük, de saját gyermekeinknél nem.

Don Bosco módszerével a „nevelő úgy figyelmezteti a fiatalt, hogy mindig a szív hullámhosszán szól hozzá, mind a nevelés alatt, mind az utána következő időben. Ha a nevelő megnyeri védenca szívéét, szinte uralkodhat fölötté, figyelmezteti, tanácsot adhat neki, de még meg is róhatja.”

Mint hal a vízben

A családias szellem

Mi tarthatná össze a családot, ha egy kartonból kivágott játék lenne? Hasonló talán a kérdés: milyen kőből épül a boldog családi élet? Don Bosco egy tipikus kifejezést használ, amely nevelési módszerének alapja: a családias szellem.

Don Bosco úgy határozott, hogy intézményeit „házaknak” nevezte. A „Megelőző módszerről” szóló kis értekezésében a nevelőket „szerető atyaként” képzelte el. Megkísérelte, hogy ezzel a kifejezéssel egy olyan légkört írjon le, amit nehéz elképzelni és meghatározni, mégis élni és lélegezni lehet benne, úgy, mint hal a vízben. Az ilyen környezetben önként felkiáltunk: „Milyen jó itt lenni!” Hogyan fejlődik ki a családias szellem? Don Bosco világosan kifejezi, hogy a család nem a vérbeli tagok együttese, nem is gazdasági, törvényes vagy szociális kapcsok fűzik egybe. Még csak nem is egyedül a vallás. Ami a családot családdá teszi, az a ragaszkodás és a szeretet. Csak a család termékeny talaja adja meg a gyermekeknek azt az emberi, erkölcsi, lélektani és kulturális táplálékot, amely lehetővé teszi nevelésüket. Ez kő és nem homok. Csak erre lehet a házat építeni.

A családot a szeretetre épült kezdeti sejtnek nevezhetjük. A család akkor igazán boldog, ha annak tagjai egy igaz, mély, őszinte és megalapozott légkörben élnek. Ez a megalapozott sejt képezi a boldog kialakulás lehetőségét. A gyakorlatban egy sor éltető tényező segítségével lehet a családias szellemet kialakítani.

Akarjunk lenni. Vessünk be mindent: időt, energiát, akaratot, hozzáállást, áldozatot. Más szóval: adjuk át magunkat teljesen a családnak. A család legyen az első. Sok család „kimúlik” az érdektelenség miatt.

A család egy „egység”, mely azt jelenti, hogy senki sem fölösleges. Senki sem olyan szemléző, aki azt mondhatná: „Semmi közöm hozzá!” Ebben a körforgalomban mindenki kiinduló- és célpont, vevő- és leadókészülék. Mindenkinek szerepe van, amely hiányozna, ha nem lenne. Bármilyen is történjék a családban, senki ne mondja: „Semmi közöm hozzá”. Tudjuk, hogy se szeri, se száma, hogy a családban kijelentik: „nem én voltam”. Bármilyen történjék, vállalni kell a jelenléte és inkább azt kell mondani. „Itt vagyok.”

Kölcsönös szeretet, amelyet ki kell mondani és be kell bizonyítani. Az egyoldalú szeretet nem él sokáig. Közös kell a család szeretetét építeni.

Együtt dolgozni. A kérdésre: „Szerinted mi kell a boldog családi élethez?” 1500 fiatal nem a pénzben, az autóban, a szép lakásban látta a boldogságot, hanem abban, hogy „valamit közösen tegyünk”. „Töltsük együtt az időt a munkában és a szórakozásban” – írja egy édesanya. „Munka közben vettük észre, milyen közel vagyunk egymáshoz”.

Beszélni egymással. „Nálunk sok időt fordítunk a kötetlen beszélgetésre” – írja egy édesapa. „Néha előjön egy probléma, egy töprengés vagy egy fontos dolog, amit meg kell beszélni. Ha a fiam nem tud beszélni velem autókról vagy a sportról, hogyan várhatom el tőle, hogy az iskolában történő kábítószer-kereskedésről is beszéljünk?” A szülőknek meg kell tanulni: gyermekeikkel beszéljenek, ne csak szóljanak hozzájuk.

Megbecsülni egymást. Minden emberben él a vágy, hogy környezete megbecsülje. A fiatalok bezárkóznak, ha mindig csak „letelést” kapnak. A boldog családokban a megbecsülés foka kölcsönös és emelkedett. Egy édesanya írja: „Estéknként beszélgetünk egymással, és a gyerekeket átöleljük, megcsókoljuk és megdicséjük az elért eredményekért. Biztos, hogy a nap végeztével egy ilyen beszélgetésre szükség van.”

Átadni az értékeket. A családban szerzett tapasztalat visz közel a világ eseményeihez: az értékeket, véleményeket ott tudjuk megismerni. A tudás átadása a szülők feladata, akik ugyanakkor sokat tanulhatnak gyermekeiktől. Ők is közel állnak az élethez, sok hírt adhatnak át. Nem szabad elfelejteni, hogy az ember a példákban tanul. Nem sajátít el semmit, ha azt csak mondták. Néz, figyel, értékel és elsajátít. Így van ez a családban is.

Segíteni egymást. Hol kapunk igazán vigaszt és erőt az élet nehéz pillanataiban, ha nem a családban? Egy egészséges családban vigaszt találhatunk, hogy fejlődjünk, megújuljunk, töltekezzünk és erősödjünk. Ott kapunk erőt, hogy legyőzzük az unalmat és a megszokást.

Megoldani a problémákat. A példás egységben élő családokban is vannak problémák. Megvan azonban a készség és a képesség is, hogy megoldják azokat, olyan mértékben, ahogyan következnek. A problémák beálltakor nem kell kérdezni: „Ki csinálta a bajt? – és nem is kell senkit sem elítélni. Arra kell gondolni csupán, hogyan lehet gyorsan megszabadulni a gondtól.

Legyen egy lelkiület. E nélkül a gyökér nélkül a család nem tud megélni. A boldog családok kifejezik kézzelfoghatóan és mindennap a lelki gazdagságot. Igaz értékeket mérlegelnek, amelyek fontosak, mint az étel és a ruházat. Az imádkozó családban kialakul a lelkiület, amely az Úrban gyengéd, megbocsátó és megértő.

Meg kell bocsátani. Bölcs a mondás: „Amikor egy vita véget ér, felejtset el.” A családi szeretet mindig megbocsátó. Amikor erőlyesen szólnak a gyermekekre, akkor is érezzék, hogy szeretik őket.

Együtt ünnepelni. A boldog családok tudnak együtt ünnepelni. Ez megvalósul a sátoros ünnepek, az évfordulók alkalmából, de a hétköznapiakon is, amikor békeességben és örömmel viseltetünk egymás iránt.

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Az ember fohásza

Milan Rúfus a szlovák nemzeti költő 90 éve született, 2009-ben hunyt el. Mélyen hívő evangélikus volt, akitől ha megkérdeztem, mi az ars poeticája, a falon függő Corpusa mutatott. Kétszer látogattam meg pozsonyi lakásán. Jónéhány éve Fodor András hívta fel rá a figyelmem, az esszéista, hívő református.

Könnyű volt tájékozódni Rúfus költészetéről, fordítások születtek a műveiből, de az volt a teljesebb, mikor a nyelvész kandidátus: Fazekas Klára átadott nekem jónéhány nyersfordítást. Nemrég a költő utolsó kötetével lepott meg, a Félénk kérdések ideje cíművel. Átgondoltam a verseket, egy idős alkotó őszinte vallomásait életről, halálról, a lélek tiszta beszédét, amely időszerű minden korosztálynak, ha elfogadja azt a gondolkodást, amit Milan Rúfus képviselt életében és most már életművében. Év végén számomra különösen megfontolandók a versei, öreg korának hagyatéka egy ki tudja milyen eljövendő időnek.

A Biblia üzenete különösen fontos volt számára, az áthallás egy másik dimenzióból, amely – jogos a reménység – egyre fontosabb lesz az emberiségnek. A költő érzékenyen tudta-mondta, amikor leírta: „Hallgat az igazság, / hallgat mivel messze van.” Tudta, az üdvösséghez kell az igazság, a jóság, a szépség és a művészet. Ezért is vallja: „A kereszt maga téma / sosem kell hozzá a vers / Ám kereszt nélkül kinek lehet elég?” Ekként tartozik össze élet és hitvallás, ember és Isten próbás ideje. Elfogadni az isteni döntéseket, az Igét, amely előttünk világít, ehhez az ember személyisége kell, önálló, csak önmagára valló személyisége. „... itt vagyok, – amilyen vagyok / A világ is olyan, amilyen lehet” – írja, és hozzá fűzi: „Nincs már menekvés...”

Korunk egyik keresztény eszmeiségű filozófiája, a perszonalizmus csak megerősít ebben. Emmanuel Mounier filozófus 1947-ben ezt felelte a kérdésre, mi a perszonalizmus: „... soha nem lesz rendszer, vagy politikai gépezet. Az ember nem úgy válik perszonálissá, hogy elhagyja korábbi hűségét... A perszonalizmus sorsa akkor lesz a legjobb, ha eltűnik nyom nélkül, mivel teljesen egybeolvad a mindennapi élettel.”

Milan Rúfus egyik legmélyebb imádsága is ezt sugallja egy új esztendő kezdetén:

A néma imádság

Istenem mélyebben látsz engem mint én magam
Szégyellek hát szólni Hozzád
Illő lenne tán?
Megrendülne szikla-nyugalmad?

Ismered Te
az ember fohását
mielőtt megnyílna ajka
a szavakra
melyek sebeztek
kezed lábaid oldalad

Sebek nyílt sebek
mindmáig vérezők
a történekekért a
megvetett szeretet miatt
amit nem érez a világ
Szeresd hát a gyermekeid
ne üzd el akkor
mikor éppen elfogad.

hírek információk

A Székesegyházban a mai napon is ünnepi miserend szerint kezdődnek a szentmisék. Az este 6 órakor kezdődő szentmisét Kiss-Rigó László püspök a családokért celebrálja és ajánlja fel, majd a szentmise végén áldást kér rájuk. A szentmise előtt 17.30-tól 17.50-ig csendes szentségimádásra várják a közösség tagjait a Székesegyház szentségi kápolnájában (a szentélyben). Az imádságot az egyházmegye családjaiért ajánlják fel.

December 31-én, Szent Szilveszter ünnepén a Székesegyházban 17 órakor Kiss-Rigó László püspök celebrál ünnepi hálaadó szentmisét. A szentmisét követően tartja hálaadó ünnepséget Kondé Lajos plébános vezetésével a Belvárosi Plébánia közössége.

A Székesegyházban az új esztendő első napján 8.30, 10.00, 11.30 és este 6 órakor lesznek szentmisék.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nagytermében (Torontál tér 4). december 30-án, azaz ma délután 4 órától „100 műalkotás Jézus születéséről” címmel az egyházközség tagjai által előadott versek, prózarészletek és zeneművek, valamint vetített képes „tárlat” és filmjelenetek várják az érdeklődőket.

Az új esztendő 1. napján Szűz Mária istenanyaságának ünnepén Kiss-Rigó László püspök Békéscsabán, a Szent Antal társszékesegyházban celebrál szentmisét 11 órakor.

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma által adományozott Esélyteremtésért díjat vett át Mészáros Ferenc, a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium igazgatója. A díj az esélyteremtés terén elért kiemelkedő eredmények, valamint a hátrányos helyzetű társadalmi csoportokhoz tartozó személyek segítése területén végzett kiemelkedő szakmai tevékenységért adományozható.

Mészáros Ferenc 2012. óta vezeti a Szeged-Csanádi Egyházmegye által fenntartott Szegedi Keresztény Roma Szakkollégiumot. Munkájával jelentősen hozzájárult a szegedi felsőoktatási intézmények, a Gál Ferenc Főiskola és a Szegedi Tudományegyetem roma és hátrányos helyzetű hallgatóinak sikeres diplomaszerezéséhez. Az elmúlt hat évben mintegy nyolcvan fiatal vett részt a szakkollégiumi programban.

Az elismerést december 3-án, a fogyatékkal élők világnapján, a Nemzeti Színházban rendezett „Jobb Velünk a Világ” című gálaműsor keretében Fülöp Attila, az Emberi Erőforrások Minisztériumának szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára adta át a szegedi intézmény vezetőjének.

Fejlesztőiskoláknak kiírt pályázaton 440 millió forintos uniós támogatást nyert a Szeged-Csanádi Egyházmegye által is támogatott GEMMA Központ. A fogyatékossgal élő gyermekek iskolájának központi épülete így újabb emelettel, valamint kézilabdapálya méretű tornateremmel és ebédlővel bővül, illetve új tetőt és szigetelést kap az épület. A tervek szerint a földszinten egészséges gyermekek számára alakítanak ki fejlesztő központot.

A 2019-es esztendőben a Szeged-Csanádi Egyházmegye papságából öten adhatnak hálát pappá szentelésük kerek évfordulója alkalmából: Kardos Mihály, Ondavay Tibor és Záborszky Kálmán aranymisés (50 év), valamint Gordos Ferdinánd és Veréb László ezüstmisés (25 év) szentelési jubileumukhoz érkeznek.

Bevezetés a jelenlét imájába címmel tartanak lelkigyakorlatot január 11-17-ig Makón, a Boldogasszony Iskola Nővérek lelkigyakorlatos házában. A lelkigyakorlat vezetői Baráti Kinga SSND és Szászi Balázs. A napi szentmiséket Mustó Péter mutatja be. Jelentkezés és információ a kinga@iskolanoverek.hu e-mail címen lehetséges.

Megújult formával, bővülő tartalommal, friss színvilággal várja a látogatókat a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus honlapja (www.iec2020.hu/hu). A weboldalon megtalálható a november végi esztergomi eucharisztikus tudományos konferencia beszámolója, a missziós kereszt útja és további 100 cikk a Kongresszus előkészületeivel kapcsolatban. A világhálós oldal tartalma jelenleg magyar és angol nyelven olvasható. A kongresszus közeledtével a szervezők folyamatosan bővítik az elérhető nyelvek számát.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia döntött arról, hogy tíz millió forintos segílyt folyósít az dél-indiai Kerala államot ért természeti katasztrófák által sújtott lakosság megsegítésére. Az idei év monszun időszakában a térséget sújtó heves esőzések miatt kialakult árvizek és földcsuszamlások következtében a hatóságok mintegy 1 millió embert evakuáltak és több százra tehető a halottak száma. A püspökök testülete kéri a hívőket, hogy imáikban emlékezzenek meg a katasztrófa áldozatairól.

A farsangi időszak az idei évben Vízkeresztől (január 6-a) március 5-ig, a Hamvázoszerda előtti keddig tart. Urunk föltámadását, a Húsvétot április 21-én ünnepeljük.

2018

Bízzuk

Újra

Életünket

Krisztusra!

2019

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.